

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.875 van 23 oktober 2014
in de zaak A. 213.224/VII-39.179.**

In zake : 1. Hilde LEMAIRE
 2. Geert CATOOR
 3. de NV DEWEERT SPORT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN

Tussenkommende partij :
 de NV DECATHLON BELGIUM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Els Empereur
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Brusselstraat 59, bus 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

De vordering, ingesteld op 28 juli 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 15 mei 2014 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende van 16 december 2013, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Decathlon Belgium voor het exploiteren van een detailhandel voor sportmateriaal, sportkledij en toebehoren, gelegen aan de Torhoutsesteenweg 699

te Oostende, worden afgewezen, de beroepen beslissing wordt bevestigd en de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst, die verschijnen voor de verzoekende partijen, adjunct-adviseur Sandy Vanparys, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Els Empereur, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 29 augustus 2014 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de NV Decathlon Belgium om als begunstigde van de bestreden beslissing in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. De tussenkomende partij wenst aan de Torhoutsesteenweg 699 te Oostende een detailhandel voor sportmateriaal, sportkledij en toebehoren uit te baten. Met het oog hierop dient zij op 28 augustus 2013 een milieuvergunningsaanvraag in.

4.2. Op 16 december 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende de gevraagde vergunning.

4.3. Een aantal omliggende handelszaken, waaronder de derde verzoekende partij, dienen tegen deze vergunningsbeslissing een administratief beroep in.

4.4. De afdeling Milieuvergunningen en de Provinciale Milieuvergunningscommissie brengen doorheen het administratief besluitvormingsproces gunstige adviezen uit.

4.5. Op 15 mei 2014 wijst de verwerende partij de beroepen af en bevestigt zij de in eerste aanleg genomen beslissing. De milieuvergunning wordt aldus verleend.

Dit is het bestreden besluit.

4.6. De socio-economische en stedenbouwkundige vergunningen, vereist voor het project, werden door de tussenkomende partij verkregen op 11 februari 2013 en 3 april 2014. Ook deze vergunningen worden aangevochten voor de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Deze beroepen zijn nog hangende.

V. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

5. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring én dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat prima facie de nietigverklaring van het besluit kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

6. De verzoekende partijen zetten uiteen dat de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning aanleiding zal geven tot een ernstig nadeel met een onherstelbaar karakter. Meer in het bijzonder vrezen de eerste twee verzoekende partijen voor een ernstige degradatie van hun leefklimaat. Immers zal er zich op de Torhoutsesteenweg een enorme toename van het autoverkeer voordoen, zodat hun woning zo goed als onbereikbaar zal worden. Ook lawaai- en geurhinder zal bijgevolg hun deel zijn. De site van de derde verzoekende partij zal ook veel moeilijker bereikbaar zijn. Dienvolgens vreest de derde verzoekende partij een groot concurrentieel, en dus financieel nadeel, ten gevolge van de komst van de nieuwe Decathlon-vestiging.

Volgens de verzoekende partijen kunnen zij slechts van de aangehaalde nadelen worden gevrijwaard door een voorafgaande schorsing van de bestreden beslissing, zodat in afwachting van de behandeling van het beroep tot nietigverklaring geen voldongen feiten kunnen worden gecreëerd. Vermits de exploitant over de benodigde stedenbouwkundige vergunning beschikt, kunnen immers de werken worden opgestart en kan ook de voorbereiding voor de exploitatie worden aangevat. Bovendien zou een schorsing "onmiddellijk

(juridische) duidelijkheid creëren voor de aanvrager". De verzoekende partijen vragen thans dan ook een schorsing opdat "in de vroegst mogelijke fase de tenuitvoerlegging kan worden voorkomen".

7. De verwerende partij repliceert dat er in hoofde van de eerste en tweede verzoekende partij thans allerminst sprake is van een ongestoord woonklimaat. Zij wonen immers aan de drukste invalsweg van Oostende, met in hun achtertuin de luchthaven. De woonplaats is ook te ver van de in het geding zijnde site gelegen om directe hinder te ondervinden. De derde verzoekende partij beschikt dan weer niet over enig monopolie. Het argument van deze verzoekende partij dat haar inrichting moeilijker bereikbaar zal zijn, wordt in het bestreden besluit weerlegd. Voorts meent de verwerende partij dat het beoogde cliënteel van de verzoekende en tussenkommende partijen niet identiek is. Zij besluit dan ook dat het overdreven is om te stellen dat het voortbestaan van de derde verzoekende partij zou worden bedreigd. Dat het voorliggende beroep ruim zestig dagen na de totstandkoming van het bestreden besluit werd ingediend, doet de verwerende partij overigens vermoeden dat de zaak niet zo spoedeisend is, temeer het corresponderend bouwberoep wordt aangevochten voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

8. De tussenkommende partij stelt op haar beurt dat de spoedeisendheid niet concreet wordt onderbouwd. Er liggen immers geen stavingsstukken voor om de nadelen aannemelijk te maken. Zij argumenteert dat het niet volstaat om in vage bewoordingen te verwijzen naar financiële schade, lawaaihinder en geurhinder. Bovendien zijn de voorgehouden nadelen puur hypothetisch. Zo wordt in het bestreden besluit besloten dat de verkeerssituatie, gelet op de genomen maatregelen, niet als problematisch kan worden aanzien. De eerste en tweede verzoekende partij brengen ook geen enkele concrete indicatie aan betreffende hun huidige leefomgeving, zodat zij niet zonder meer kunnen stellen dat het geplande project hun leefklimaat zou degraderen. De derde verzoekende partij brengt evenmin stukken aan die de aard en de omvang van het beweerde commerciële nadeel, dat overigens veeleer voortvloeit uit de

socio-economische vergunning, zouden kunnen staven. Volgens haar kan trouwens niet redelijk worden geponeerd dat in een stad als Oostende slechts één sportzaak zou kunnen overleven. De tussenkomen de partij wijst ten slotte nog op een studie die zou aantonen dat de vestiging van een Decathlon geen negatieve impact heeft op andere winkels in de sportbranche.

Beoordeling

9. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdsperiode opgelost kan worden.

Bij de concrete uitwerking van het begrip "spoedeisendheid" moet een verzoekende partij zich ervoor hoeden dat begrip niet op algemene wijze te omschrijven. Kortweg stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht, zal niet volstaan. Van een verzoekende partij wordt verwacht dat zij aan de zaak eigen, specifieke gegevens bijbrengt die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

10. De "schadelijke gevolgen" waar de verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift op beroepen, zijn samen te vatten onder de noemer "verkeershinder". Dit zijn uiteraard nadelen die verbonden zijn aan de exploitatie van de bestreden inrichting.

Op dit ogenblik is er nog geen dergelijke exploitatie. De tussenkomen de partij mag dan inmiddels wel over alle nodige vergunningen beschikken, in de praktijk zullen toch eerst nog de nodige afbraak- en nieuwbouwwerken moeten plaatsvinden, vooraleer de voorbereiding op de

uiteindelijke exploitatie van de handelszaak nog maar kan worden aangevat. Wegens de grootschaligheid van de noodzakelijke werken is het aannemelijk dat zulks nog niet voor de nabije toekomst zal zijn.

De verzoekende partijen tonen dan ook niet met enig concreet element aan dat de zaak nu reeds dermate spoedeisend zou zijn dat de behandeling van het gewone annulatieberoep niet zou kunnen worden afgewacht. Luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan voorts een vordering tot schorsing worden gevorderd "op elk moment" en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij "geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt". Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit "onmiddellijk (juridische) duidelijkheid (zou) creëren voor de aanvrager", is ten slotte een argument dat opgaat voor elk voor de Raad van State aanhangig gemaakt geding, en houdt in wezen verband met de wettigheid van het bestreden besluit. De wetgever heeft er evenwel niet voor geopteerd om de ernst van de middelen als enige voorwaarde voor het bekomen van een schorsing in te stellen, doch heeft het noodzakelijk geacht om de spoedeisendheid als een afzonderlijke voorwaarde in de wet in te lassen.

De spoedeisendheid wordt derhalve niet aangetoond.

11. Er is bijgevolg niet voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om

de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken.

BESLISSING

1. Het verzoek van de NV Decathlon Belgium tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys